

- розробити НБУ рекомендації щодо підвищення захисних властивостей гривень, використовуючи при цьому новітні досягнення світового банкнотного виробництва. По-перше, при впровадженні нових елементів захисту слід надавати перевагу тим, які легко виявляються користувачами без спеціального обладнання (для полегшення перевірки справжності банкнот), але значно ускладнюють підробку грошових знаків: голографічним елементам або зображенням, нанесеним спеціальними фарбами – іридисцентними чи “овіай”.

- змінити дизайн гривень для того, щоб банкноти різних номіналів відрізнялись за розмірами, кольоровою гамою та зображеннями номінальної вартості - це необхідні заходи для попередження часткової підробки (переробки) грошових знаків.

- нанести текст з попередженням про кримінальну відповідальність за фальшивомонетництво.

- папір банкнот слід зробити більш щільним та зносостійким, тонованим (у залежності від номіналу), а фарби – більш стійкими до впливу хімічних розчинників.

- підвищити рельєфність зображень, нанесених металографським способом, особливо в місцях нанесення кіп-ефекту з метою посилення його виразності (як на банкнотах зразка 1992 р., що поступово вилучаються з обігу).

Отже, всі методи захисту купюр з кожним роком вдосконалюються і набувають нового значення.

Список використаних джерел:

1. Гроші в Україні // М. Ф. Яковлева; кер-к авт. к-ву М. Ф. Дмитрієнко. – К.: ARC-Ukraine, 2009. – 198 с.
2. Крючкова І. Макроекономічні наслідки зміцнення гривні / І. Крючкова // Вісник НБУ. – 2012. – №15. – С. 19-23.

Віра Варцаба, д.е.н., доцент

Віктор Поп, магістрант

ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород

АНАЛІЗ ІНОЗЕМНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Події 2013-2016 рр. в Україні (збройний конфлікт на Сході України, звуження або закриття ринку Росії та ін.) суттєво погіршили національну економічну ситуацію та трансформували зовнішньоекономічну діяльність нашої держави., що, в свою чергу, призвело до спаду надходження прямих іноземних інвестицій в економіку країни.

Згідно з ЗУ «Про режим іноземного інвестування», який визначає особливості режиму іноземного інвестування на території України, виходячи з цілей, принципів і положень законодавства України, іноземні інвестиції - це цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту [2].

Згідно з визначенням Державної служби статистики України, «пряма інвестиція — це категорія міжнародної інвестиційної діяльності, яка відображає прагнення інституційної одиниці — резидента однієї країни здійснювати контроль або істотний вплив на діяльність підприємства, що є резидентом іншої країни. Інвестиція є прямою, якщо капітал/права власності нерезидента становить не менше 10 % вартості статутного капіталу підприємства-резидента (або) нерезидент має не менше 10 % голосів в управлінні підприємства-резидента. До прямих інвестицій також відносять

інвестиції, що отримані на основі концесійних договорів і договорів про спільну інвестиційну діяльність; кредитні ресурси, що надані/отримані в рамках операцій між підприємством прямого інвестування та прямим інвестором» [1].

Динаміка надходжень ПІІ в Україну має нестабільну тенденцію, що пов'язано з нестабільністю економіки України (рис. 1).

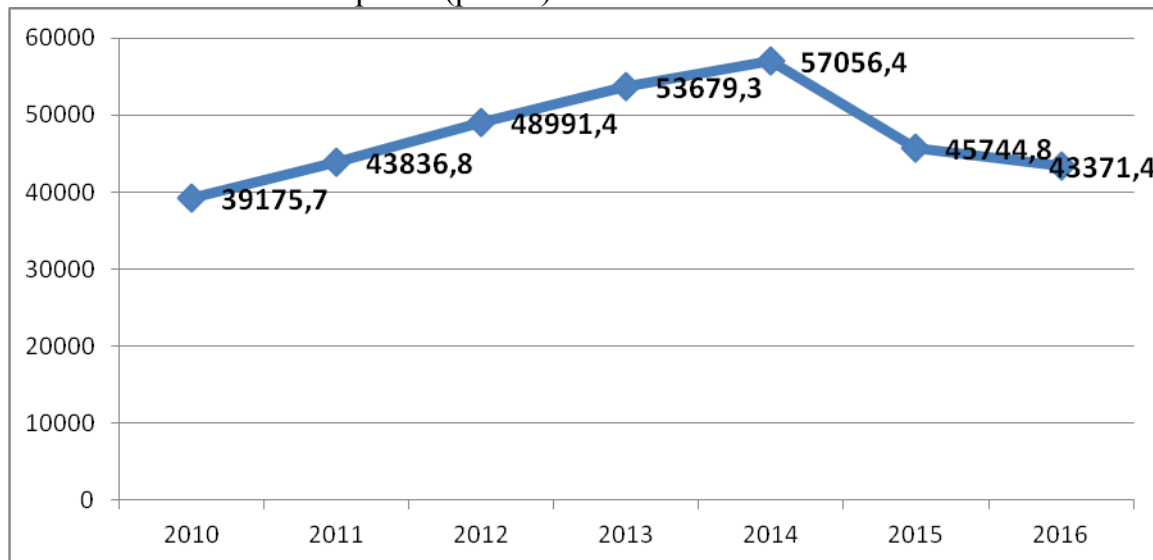

Рис. 1. Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій в Україну станом на 01.01., млн дол. США [1]

Загальний обсяг ПІІ (акціонерний капітал), внесених в економіку України на 01 січня 2016 року, склав 43,4 млрд доларів, що на 5,2 % менше обсягів інвестицій на початок 2015 року.

На початок 2016 року основними інвесторами України залишаються такі країни, як Кіпр — 11,75 млрд дол. (27,1% до загального обсягу), Нідерланди — 5,61 млрд дол. (12,9 %), Німеччина — 5,41 млрд дол. (12,5 %), Російська Федерація 3,39 млрд дол. (7,8 %) та Австрія — 2,40 млрд дол. (5,5%) (рис.2) [1].

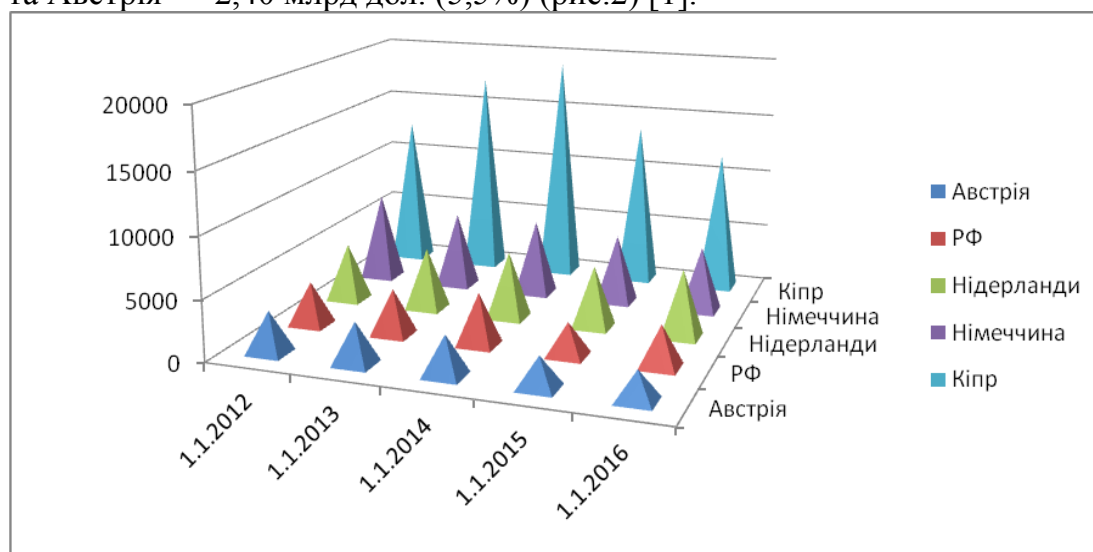

Рис. 2. Топ-5 країн-інвесторів України за 2012-2016 рр, млн дол. США [1]

Якщо розглянути прямі іноземні інвестиції (акціонерний капітал) з країн ЄС в економіці України, то можна констатувати, що їх загальний обсяг станом на

01.01.2016 року становив 33042,3 млн. дол. США, що становить 66,94% від загального обсягу [1].

Розподіл ПІІ за регіонами України досить нерівномірний, а лідерами є м. Київ та Дніпропетровська область (рис.3).

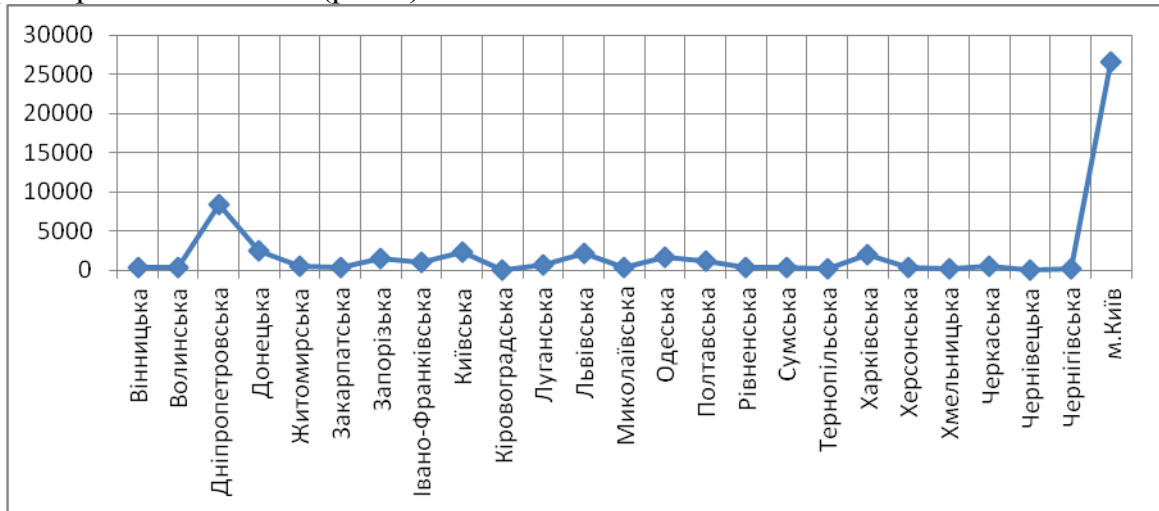

Рис. 3. Прямі іноземні інвестиції у регіонах України, млн. дол. США [3]

За даними Держстату, загальний обсяг прямих іноземних інвестицій, направлених в українську промисловість, становить 16250,2 млрд дол., або 31,7 % від їх загального обсягу, з яких 84% припало на переробну промисловість, що свідчить про те, що іноземні інвестиції переважно направляються у швидкоокупні галузі [3].

Динаміка прямих інвестицій з України має також нестабільну тенденцію, що пов'язано з нестабільністю економіки України (рис. 4).

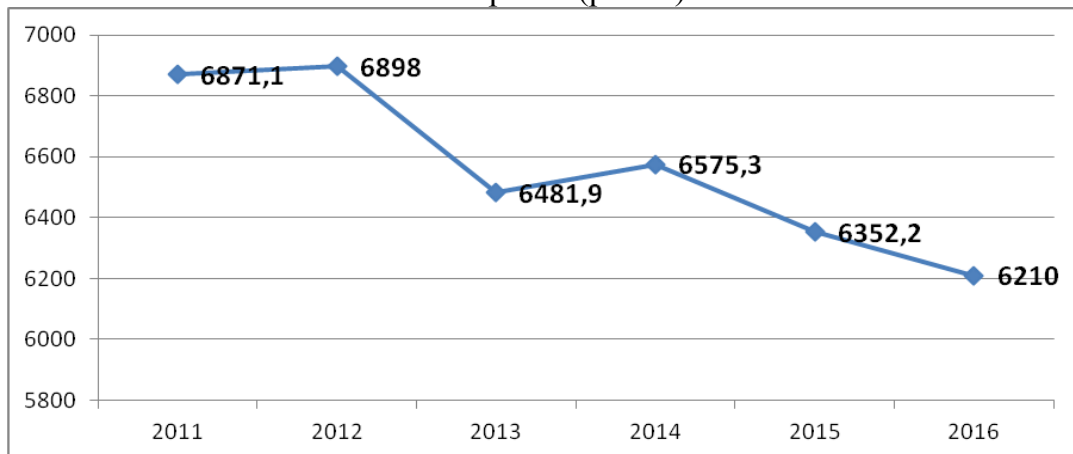

Рис. 4 Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій з України в економіці країн світу, млн дол. США, на 1.01 [1]

Загальний обсяг ПІІ (акціонерний капітал) виведених з економіки України на 01 січня 2016 року, склав 6,2 млрд доларів США, що менше минулорічного обсягу на 2,2% та на 9,6 % менше обсягів інвестицій на початок 2011 року [1].

На початок 2016 року основними країнами в які Україна направляла інвестиції залишаються такі країни, як Кіпр — 5,8 млрд дол.(93,7% до загального обсягу), РФ — 123 млн дол. (2,0 %), Латвія — 69,8 млн дол. (1,1%), Віргінські острови (Брит.) — 51,3 млн дол. (0,8 %), Польща — 50,1 млн дол. (0,8 %). На ці країни припадає 98,4 % від загального обсягу прямих інвестицій [1].

93,7% інвестицій спрямованих з України до ЄС потрапили на Кіпр. Це свідчить про те, що для нашої країни залишається актуальною проблема відпливу капіталу через офшорні зони.

Виходячи з проведеного аналізу, можна зробити висновок, що необхідним є: зміна структури інвестицій на користь внутрішніх джерел, посилення ролі держави як інвестора для вирішення інфраструктурних і соціальних завдань, зміцнення банківської системи та інших інвестиційних інститутів.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Про режим іноземного інвестування: Закон України від 19.03.96 № 93/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. - 1996. - № 19
3. Статистичний бюлетень: Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності України за 2015 рік / Державна служба статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2016/bl/02/bl_izd1215_pdf.zip

*Тетяна Воробйова, Лілія Саєнко, студентки 5 курсу
Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро
Науковий керівник: Власюк В.Є., д.е.н., професор*

ПРОБЛЕМИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ

Проблеми інвестування економіки завжди мали досить важливе значення і цьому питанню приділялося багато уваги. Саме інвестиційна діяльність є одним з основних факторів економічного зростання, що торкається найглибших основ виробничо-господарської діяльності підприємств, а отже і економіки країни в цілому.

В той же час фінанси, як особливий ресурс розвитку економіки, мають значний вплив на виробничі процеси, тому як є інструментом розвитку інноваційної економіки. Наразі постало питання щодо значного реформування економічної системи України, пов'язане насамперед із залученням нових джерел інвестування для реалізації інноваційних програм. Одним з найефективніших джерел є венчурний капітал [1].

З впровадженням принципів інноваційної спрямованості, необхідність перебудови економічного механізму на сьогодні є основоположним завданням для закладання сучасних ринкових відносин, а пошук нових форм і методів господарювання становить відмінну рису економічного буття країни, оскільки цей процес багатоплановий. Він стосується всіх рівнів системи управління, всіх сторін взаємовідносин державних органів, підприємств, колективів і окремих працівників.

В умовах загострення фінансово-економічної та політичної кризи в Україні проблема загального поживлення та інтенсифікації інвестиційного процесу, пов'язаного з розвитком технологічного потенціалу економіки, є ключовою до вирішення в сфері управління процесами венчурного інвестування на рівні суб'єктів господарювання, ефективність якого досягається відповідним інформаційним забезпеченням. Однак, враховуючи, що індустрія венчурного інвестування в Україні перебуває на стадії свого становлення, ряд питань теорії та методології управління об'єктами венчурного інвестування на макрорівні залишаються не вирішеними [3].